

אופן הפרשת חלה

1. מניחים את העיסה לפנינו, בטרם יצרנו ממנה צורה כלשהי.

אם העיסה רכה מאוד (כמו בלילה של עוגה) ואי אפשר לקחת ממנה חתיכה, או אם שכחנו להפריש חלה מן העיסה, מפרישים חלה **לאחר האפייה**: מכסים במפה את כל מיני המאפה הטעונים הפרשה, מברכים ומפרישים חלה (כמובן, אין לטעום מן המאפה קודם שהפרשנו ממנו חלה).

2. יש הנוהגות לתת צדקה וליטול ידיים (מכלי) בלי ברכה לפני

קיום המצווה. זמן זה הוא עת רצון לבקשות אישיות ותפילות. ראי נוסחי תפילה בעמודים 28-30.

3. מברכים את הברכה (נהוג לעמוד בעת קיום המצווה):

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וציונו להפריש חלה [יש המוסיפים: מן העיסה]. (אשכנזים)

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וציונו להפריש חלה תרומה. (ספרדים)

4. לוקחים חתיכה קטנה מן העיסה, מרימים אותה ואומרים:

"הרי זו חלה".

החתיכה יכולה להיות בכל גודל שהוא. המנהג הוא להפריש חלה בשיעור של "כזית" (28 גרם), חתיכה בגודל של כדור פינג-פונג בערך.

5. שורפים את החתיכה, או עוטפים אותה בשתי עטיפות

ומשליכים לאשפה.

הי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שהמצוה של הפרשת חלה תחשב כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה, ותחשב הרמת החלה שאני מרימה, כמו הקרבן שהקרב על המזבח, שנתקבל ברצון. וכמו שלפנים היתה החלה נתונה לפהן והיתה זו לכפרת עונות, כך תהיה לכפרה לעונותי, ואז אהיה כאלו נולדתי מחדש, נקיה מחטא ועון. ואוכל לקיים מצוות שבת קדש והימים הטובים [עם בעלי וילדינו], להיות נזונים מקדשת הימים האלה. ומהשפעתה של מצוות חלה, יהיו ילדינו נזונים תמיד מידיו של הקדוש ברוך הוא, ברכ רחמי וחסדיו, וברכ אהבה, ושתתקבל מצוות חלה כאלו נתתי מעשר. וכשם שהנני מקיימת מצוות חלה בכל לב, כך יתעוררו רחמי של הקדוש ברוך הוא לשמרני מצער וממכאובים כל הימים, אמן:

